

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

6 päivänä lokakuuta 2021 *

Muutoksenhaku – Toimielimiä koskeva oikeus – Euroopan parlamentin jäsenten yhtenäinen asema – Italialaisista vaalipiireistä valitut Euroopan parlamentin jäsenet – Eläkeoikeuksien muuttaminen – Asianomaiselle vastainen toimi – Väliaikainen kanta – Itsenäiset oikeusvaikutukset

Asiassa C-431/20 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 12.9.2020,

Carlo Tognoli, kotipaikka Milano (Italia),

Emma Allione, kotipaikka Milano,

Luigi Alberto Colajanni, kotipaikka Palermo (Italia),

Claudio Martelli, kotipaikka Rooma (Italia),

Luciana Sbarbati, kotipaikka Chiaravalle (Italia),

Carla Dimatore, Mario Rigon perillisenä, kotipaikka Noale (Italia),

Roberto Speciale, kotipaikka Bogliasco (Italia),

Loris Torbesi, Eugenio Melandrin perillisenä, kotipaikka Rooma,

Luciano Pettinari, kotipaikka Rooma,

Pietro Di Prima, kotipaikka Palermo,

Carla Barbarella, kotipaikka Magione (Italia),

Carlo Alberto Graziani, kotipaikka Fiesole (Italia),

Giorgio Rossetti, kotipaikka Trieste (Italia),

Giacomo Porrazzini, kotipaikka Terni (Italia),

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

Guido Podestà, kotipaikka Vila Real de Santo António (Portugali),

Roberto Barzanti, kotipaikka Sienne (Italia),

Rita Medici, kotipaikka Bologna (Italia),

edustajanaan M. Merola, avvocato,

Aldo Arroni, kotipaikka Milano,

Franco Malerba, kotipaikka Issy-les-Moulineaux (Ranska),

Roberto Mezzaroma, kotipaikka Rooma,

edustajinaan M. Merola ja L. Florio, avvocati,

valittajina,

ja jossa muuna osapuolena on

Euroopan parlamentti, asiamiehinään S. Alves ja S. Seyr,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-C. Bonichot sekä tuomarit L. Bay Larsen (esittelevä tuomari), C. Toader, M. Safjan ja N. Jääskinen,

julkisasiamies: J. Richard de la Tour,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 15.7.2021 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Carlo Tognoli ym. vaativat valituksellaan kumottavaksi unionin yleisen tuomioistuimen 3.7.2020 antaman määräyksen Tognoli ym. vastaan parlamentti (T-395/19, T-396/19, T-405/19, T-408/19, T-419/19, T-423/19, T-424/19, T-428/19, T-433/19, T-437/19, T-443/19, T-455/19, T-458/19–T-462/19, T-464/19, T-469/19 ja T-477/19, ei julkaistu, EU:T:2020:302; jäljempänä valituksenalainen määräys), jolla tämä on jättänyt kanteiden tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvän puuttumisen perusteella tutkimatta heidän kanteensa, jossa he vaativat kumottaviksi Euroopan parlamentin varainhoidon pääosaston alaisen, parlamentin jäsenten palkkioista ja sosiaaliturvaoikeuksista vastaavan yksikön päällikön 11.4.2019 laatimat ilmoitukset niiden

eläkkeiden määrän mukauttamisesta, joita valittajat saavat Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (parlamentin edustajainhuoneen puhemiehistö, Italia) päätöksen nro 14/2018 tultua voimaan 1.1.2019 (jäljempänä riidanalaiset ilmoitukset).

Asian tausta

- 2 Valittajat ovat joko entisiä Italiassa valittuja Euroopan parlamentin jäseniä tai tämän toimielimen entisten jäsenten leskiä. Kukin heistä saa tällä perusteella vanhuuseläkettä tai perhe-eläkettä.
- 3 Italian parlamentin edustajainhuoneen puhemiehistö päätti 12.7.2018 laskea eläkemaksuihin perustuvan järjestelmän mukaisesti uudelleen edustajainhuoneen entisten jäsenten eläkkeiden määrän edustajantoimen niiltä vuosilta, jotka olivat kertyneet 31.12.2011 asti (jäljempänä päätös nro 14/2018).
- 4 Valittajien tammikuun 2019 eläkelaskelmiin lisäämällä huomautuksella Euroopan parlamentti ilmoitti näille siitä, että heidän eläkkeidensä määrää voitaisiin tarkistaa päätöksen nro 14/2018 perusteella ja että tämä uusi laskelma voisi mahdollisesti johtaa perusteettomasti maksettujen määrien takaisinperintään.
- 5 Euroopan parlamentin varainhoidon pääosaston alaisen, parlamentin jäsenten palkkioista ja sosiaaliturvaoikeuksista vastaavan yksikön päällikön päiväämättömällä ilmoituksella, joka liitettiin valittajien helmikuun 2019 eläkelaskelmiin, parlamentti informoi heitä ensinnäkin siitä, että sen oikeudellinen yksikkö oli vahvistanut, että heidän tilanteeseensa voitiin soveltaa automaattisesti päätöstä nro 14/2018. Kyseisessä ilmoituksessa täsmennettiin sitten, että parlamentti antaisi heti edustajainhuoneelta (Camera dei deputati, Italia) tarvittavat tiedot saatuaan valittajille tiedoksi uuden vahvistuksen heidän eläkeoikeuksistaan ja perisi mahdollisen liikaa saadun määrän takaisin seuraavina 12 kuukautena. Lopuksi ilmoituksessa informoitiin valittajia siitä, että heidän eläkeoikeuksiensa lopullisesta vahvistamisesta päätettäisiin muodollisella toimella, josta olisi mahdollista tehdä oikaisuvaatimus tai nostaa SEUT 263 artiklaan perustuva kumoamiskanne.
- 6 Kyseinen yksikönpäällikkö tiedotti tämän jälkeen riidanalaisilla ilmoituksilla valittajille, että heidän eläkkeidensä määrää mukautettaisiin niin, että siitä vähennettäisiin määrä, jolla vastaavia Italiassa entisille edustajainhuoneen jäsenille maksettavia eläkkeitä oli vähennetty päätöksen nro 14/2018 mukaisesti. Kyseisissä ilmoituksissa täsmennettiin myös, että valittajien eläkkeiden määrää mukautettaisiin huhtikuusta 2019 alkaen näiden ilmoitusten liitteenä toimitettavien, uusien eläkeoikeuksien vahvistamista koskevien luonnosten mukaisesti. Samoissa ilmoituksissa valittajille myönnettiin lisäksi huomautusten esittämiseen 30 päivän määräaika, joka alkoi kulua heti kyseisten ilmoitusten vastaanotosta. Jollei tällaisia huomautuksia esitetä määrääjässä, riidanalaisien ilmoitusten vaikutuksia pidettäisiin lopullisina ja ne johtaisivat erityisesti tammi–maaliskuulta 2019 perusteettomasti saatujen määrien takaisinperintään.
- 7 Valittajat toimittivat 13.5.–4.6.2019 lähettämillään sähköposteilla huomautuksensa parlamentin toimivaltaiselle yksikölle. Parlamentti vahvisti 22.5.–24.6.2019 lähettämillään sähköposteilla ottaneensa kyseiset huomautukset vastaan ja ilmoitti valittajille, että heille vastattaisiin heidän argumenttiensa tarkastelun jälkeen.

- 8 Valittajien jo nostettua kanteensa unionin yleisessä tuomioistuimessa parlamentin varainhoidon pääosaston alaisen, parlamentin jäsenten palkkioista ja sosiaaliturvaoikeuksista vastaavan yksikön päällikkö totesi 20.6.2019 (asia T-396/19), 8.7.2019 (asiat T-405/19, T-408/19, T-443/19 ja T-464/19), 15.7.2019 (asiat T-419/19, T-433/19, T-455/19, T-458/19–T-462/19, T-469/19 ja T-477/19) ja 23.7.2019 (asiat T-395/19, T-423/19, T-424/19 ja T-428/19) päivätyissä kirjeissä, etteivät valittajien toimittamat huomautukset sisältäneet seikkoja, joiden perusteella olisi voitu tarkistaa parlamentin kantaa, sellaisena kuin se oli ilmaistuna riidanalaisissa ilmoituksissa, joten eläkeoikeudet ja perusteettoman edun takaisinperintää koskeva suunnitelma, sellaisina kuin nämä olivat uudelleen laskettuina ja ilmoitettuina kyseisten ilmoitusten liitteessä, olivat tulleet lopullisiksi.
- 9 Eugenio Melandri oli pyytänyt tulojensa tasoon perustuneen poikkeuksen soveltamista, mutta hänen tilanteensa erityispiirteiden johdosta parlamentti ei ollut lausunut lopullisesti hänen tilanteestaan valituksenalaisen määräyksen antamisajankohtana.

Kanteet unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen määräys

- 10 Valittajat nostivat unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 28.6.–8.7.2019 toimittamillaan kannekirjelmillä kanteet, joissa he vaativat riidanalaisien ilmoitusten kumoamista.
- 11 Parlamentti vetosi 16., 19. ja 24.9.2019 jättämässään erillisissä asiakirjoissa kanteiden tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumiseen.
- 12 Valittajat Emma Allionea ja Eugenio Melandria lukuun ottamatta toimittivat kukin kanteidensa tarkistamista koskevat kirjelmät 19.9.–4.10.2019.
- 13 Unionin yleinen tuomioistuin päätti 15.1.2020 käsitellä valittajien nostamat kumoamiskanteet yhdessä.
- 14 Unionin yleinen tuomioistuin jätti työjärjestyksensä 126 artiklan nojalla antamallaan valituksenalaisella määräyksellä valittajien kanteet tutkimatta, koska niiden tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuivat.
- 15 Unionin yleinen tuomioistuin katsoi aluksi valituksenalaisen määräyksen 57 kohdassa, etteivät riidanalaiset ilmoitukset olleet asianomaisille vastaisia toimia, joten ne eivät voineet olla SEUT 263 artiklassa tarkoitetun kumoamiskanteen kohteena. Niinpä se jätti valituksenalaisen määräyksen 63 kohdassa tutkimatta valittajien vaatimuksen kyseisten ilmoitusten kumoamisesta, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuivat.
- 16 Tämän arvioinnin perustelemiseksi se täsmensi ensinnäkin valituksenalaisen määräyksen 51–53 kohdassa, että se, että eläkkeiden uusi laskentatapa oli sovellettavissa huhtikuusta 2019 lähtien, ei riittänyt osoittamaan, että parlamentti oli ottanut lopullisen kannan asiaan. Yhtäältä riidanalaiset ilmoitukset olivat nimenomaisesti luonnoksia. Toisaalta ilmoituksissa täsmennettiin, että niistä tulisi lopullisia vasta, jos niiden adressaatit eivät esittäisi huomautuksia 30 päivän kuluessa ilmoitusten vastaanotosta. Valittajat olivat kuitenkin esittäneet tällaisia huomautuksia mainitussa määräajassa.

- 17 Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen määräyksen 56 ja 60 kohdassa, että tämän tuomion 8 kohdassa mainituissa parlamentin myöhemmissä kirjeissä oli kyse tämän toimielimen lopullisista kannanotoista valittajien osalta eikä niitä voitu pitää pelkkinä riidanalaisten ilmoitusten vahvistavina toimina.
- 18 Kolmanneksi se totesi valituksenalaisen määräyksen 61 ja 62 kohdassa, että se, ettei riidanalaisissa ilmoituksissa täsmennetty määräaika, jonka kuluessa parlamentti vastaisi valittajien huomautuksiin, oli merkityksetöntä, ja merkityksettömiä olivat myös väitteet perustelujen puutteellisuudesta ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamisesta.
- 19 Sitten valituksenalaisen määräyksen 66 ja 67 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin jätti tutkimatta valittajien vaatimuksen tämän tuomion 8 kohdassa mainituissa kirjeissä ilmaistujen päätösten kumoamisesta. Tältä osin se katsoi, että valittajien toimittamat kanteiden tarkistamista koskevat kirjelmät eivät selvästikään täyttäneet tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä, koska asianosainen voi tarkistaa alkuperäisen kanteensa vaatimuksia ja perusteita vain, jos tämä kanne itse täytti tutkittavaksi ottamisen edellytykset sen nostamisen ajankohtana.
- 20 Lopuksi valituksenalaisen määräyksen 74 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin jätti tutkimatta valittajien vaatimuksen, jonka mukaan parlamentti oli velvoitettava maksamaan perusteettomasti pidättämänsä summat, koska tämän vaatimuksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuivat.

Asianosaisten vaatimukset

- 21 Valittajat vaativat valituksessaan, että unionin tuomioistuin
 - kumoaa valituksenalaisen määräyksen
 - palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen ja
 - velvoittaa parlamentin korvaamaan valituksen käsittelystä aiheutuvat oikeudenkäyntikulut ja määrää, että unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.
- 22 Parlamentti vaatii, että unionin tuomioistuin
 - hylkää valituksen ja
 - velvoittaa valittajat korvaamaan valituksen käsittelystä aiheutuvat oikeudenkäyntikulut.

Valituksen tarkastelu

Asianosaisten lausumat

- 23 Valittajat vetoavat valituksensa tueksi kolmeen valitusperusteeseen, jotka koskevat unionin yleisen tuomioistuimen tekemää oikeudellista virhettä riidanalaisten ilmoitusten kannekelpoisuuden arvioinnissa, virhettä unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 86 artiklan tulkinnassa sekä kontradiktorisen periaatteen loukkaamista ja virhettä kyseisen työjärjestyksen 126 artiklan tulkinnassa. Toinen ja kolmas valitusperuste on esitetty toissijaisesti.
- 24 Kun valittajien valitusperusteidensa tueksi esittämä argumentaatio otetaan huomioon, heidän on katsottava vaativan valituksenalaisen määräyksen kumoamista siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin on sillä jättänyt tutkimatta heidän vaatimuksensa riidanalaisten ilmoitusten ja tämän tuomion 8 kohdassa mainituissa kirjeissä ilmaistujen päätösten kumoamisesta.
- 25 Ensimmäisessä valitusperusteessaan valittajat väittävät, että riidanalaiset ilmoitukset ovat kannekelpoisia toimia.
- 26 Valittajien mielestä unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että olennainen kriteeri määritettäessä, onko toimi kannekelpoinen, liittyy sen oikeusvaikutuksiin eikä sen lopullisuuteen. Heidän mukaansa luonteeltaan väliaikaisia toimia on siten pidetty kannekelpoisina, koska niillä oli tällaisia vaikutuksia.
- 27 Valittajat väittävät tältä osin, että riidanalaisilla ilmoituksilla on ollut vaikutuksia huhtikuusta 2019 lähtien. Lisäksi näistä ilmoituksista aiheutuu valittajille erittäin vakavaa vahinkoa, jota ei voida kokonaan korjata jälkikäteen. Ilmoitusten väliaikaisuus ei myöskään perustu mihinkään yksilöityyn oikeusperustaan.
- 28 Valittajat väittävät myös ylimääräisenä huomautuksena, etteivät he voineet päätellä minkään selvän seikan perusteella, että riidanalaisten ilmoitusten jälkeen tehtäisiin päätöksiä, jotka eivät olisi pelkästään vahvistavia. He katsovat, että näiden päätösten vahvistava luonne ilmenee sitä paitsi parlamentin vastauksista heidän esittämiinsä huomautuksiin, koska parlamentti totesi, ettei sillä ollut toimivaltaa tutkia kyseisissä huomautuksissa esitettyjä argumentteja.
- 29 Valittajien mukaan on myös epäloogista katsoa, että riidanalaisten ilmoitusten luonne voi vaihdella sen mukaan, esitetäänkö huomautuksia vai ei. Ensimmäisessä tapauksessa nimittäin huomautusten esittämisen ainoana vaikutuksena on muuttaa ajankohtaa, jona toimesta tulee lopullinen, mutta tämä toimi pysyy identtisenä. Jälkimmäisessä tapauksessa kyseisestä toimesta tulee lopullinen toimi ilman, että mikään lisäseikka olisi tarpeen.
- 30 Parlamentti väittää, että valittajien eläkkeiden määrän vähentäminen oli luonteeltaan väliaikaista ja että sitä olisi voitu tarkistaa valittajien esittämien huomautusten perusteella eikä oikeusperustan puuttumisella ole tältä osin merkitystä. Kyseinen väliaikaisuus käy selvästi ilmi riidanalaisten ilmoitusten sanamuodosta ja valittajien mahdollisuudesta esittää huomautuksia ennen kuin ilmoituksista tulisi lopullisia, ja tätä mahdollisuutta valittajat juuri käyttivätkin. Parlamentin lopullisesta kannasta päätettiin vasta myöhemmin.

- 31 Parlamentin mukaan valittajat ottavat vain osittain huomioon unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön, josta ilmenee, että ratkaiseva kriteeri luonnehdittaessa menettelyn kuluessa tehty päätös kannekelpoiseksi toimeksi on se, ettei kanne lopullisesta päätöksestä ole omiaan takaamaan riittävää oikeussuojaa. Nyt käsiteltävässä asiassa kanteen nostaminen parlamentin lopulta tekemästä päätöksestä olisi kuitenkin ollut omiaan takaamaan tällaisen suojan.
- 32 Parlamentin tekemät lopulliset päätökset eivät parlamentin mukaan myöskään ole pelkästään vahvistavia, koska ne perustuvat valittajien huomautuksissaan esittämien argumenttien tarkasteluun. Se, ettei riidanalaisissa ilmoituksissa mainita huomautuksiin vastaamiselle määräaika, on tässä asiayhteydessä merkityksetöntä.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 33 Kuten unionin yleinen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen määräyksen 49 kohdassa, unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että SEUT 263 artiklassa tarkoitettuja ”kannekelpoisia toimia” ovat muodostaan riippumatta kaikki toimielinten toteuttamat toimenpiteet, joilla on tarkoitus olla sitovia oikeusvaikutuksia (tuomio 20.2.2018, Belgia v. komissio, C-16/16 P, EU:C:2018:79, 31 kohta ja tuomio 9.7.2020, Tšekki v. komissio, C-575/18 P, EU:C:2020:530, 46 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 34 Sen määrittämiseksi, onko riidanalaisella toimella tällaisia vaikutuksia, on tarkasteltava toimen asiasisältöä ja arvioitava näitä vaikutuksia objektiivisten kriteerien, kuten kyseisen toimen sisällön, valossa ja ottamalla tarvittaessa huomioon toimen toteuttamisen asiayhteys ja toimen toteuttaneen toimielimen toimivalta (tuomio 20.2.2018, Belgia v. komissio, C-16/16 P, EU:C:2018:79, 32 kohta ja tuomio 9.7.2020, Tšekki v. komissio, C-575/18 P, EU:C:2020:530, 47 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 35 On myös muistutettava siitä, että – kuten unionin yleinen tuomioistuin on pääasiallisesti korostanut valituksenalaisen määräyksen 50 kohdassa – menettelyn kuluessa toteutetut toimenpiteet, joilla on tarkoitus valmistella useita vaiheita sisältävän menettelyn yhteydessä lopullista päätöstä, eivät lähtökohtaisesti ole toimia, joista voidaan nostaa kumoamiskanne (ks. vastaavasti tuomio 3.6.2021, Unkari v. parlamentti, C-650/18, EU:C:2021:426, 43 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 36 Tällaisia menettelyn kuluessa toteutettuja toimia ovat ensinnäkin toimet, jotka ilmaisevat asianomaisen toimielimen väliaikaisen kannan (tuomio 3.6.2021, Unkari v. parlamentti, C-650/18, EU:C:2021:426, 44 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 37 Unionin yleinen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen määräyksen 51–55 kohdassa, ettei riidanalaisissa ilmoituksissa vahvistettu parlamentin lopullista kantaa, koska näissä ilmoituksissa omaksuttua kantaa voitiin muuttaa valittajien huomautuksiin sisältyneiden seikkojen ottamiseksi huomioon.
- 38 Tältä osin valittajien esittämä argumentti, jonka mukaan riidanalaiset ilmoitukset eivät olleet luonteeltaan väliaikaisia, koska parlamentti katsoi lopulta, ettei sillä ollut toimivaltaa tutkia kyseisissä huomautuksissa esitettyjä argumentteja, ei voi menestyä.
- 39 Yhtäältä on todettava, että kun parlamentin mielestä sen asiana ei ollut lausua päätöksen N:o 14/2018 lainmukaisuudesta, se lausui valittajien esittämien huomautusten merkityksestä ja arvioi siis uudelleen alkuperäisiä päätöksiään näiden huomautusten valossa.

- 40 Toisaalta riidanalaisien ilmoitusten luonnehdinta valmistelevaksi toimeksi ei voi missään tapauksessa riippua parlamentin myöhemmin tekemien päätösten perusteluista.
- 41 Toteamus, jonka mukaan toimielimen toimi on menettelyn kuluessa toteutettu toimenpide, joka ei ilmaise toimielimen lopullista kantaa, ei kuitenkaan voi riittää osoittamaan systemaattisesti, ettei kyseinen toimi ole SEUT 263 artiklassa tarkoitettu ”kannekelpoinen toimi”.
- 42 Niinpä unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että menettelyn kuluessa toteutetusta toimesta, jolla on itsenäisiä oikeusvaikutuksia, voidaan nostaa kumoamiskanne, jos kyseisen toimen lainvastaisuutta ei voida korjata sellaisesta lopullisesta päätöksestä, jonka valmistelemiseksi se on toteutettu, nostettavan kanteen yhteydessä (tuomio 3.6.2021, Unkari v. parlamentti, C-650/18, EU:C:2021:426, 46 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 43 Näin ollen silloin, kun menettelyn kuluessa toteutetun toimen laillisuuden riittauttaminen tällaisen kanteen yhteydessä ei ole omiaan takaamaan kantajalle tehokasta oikeussuojaa kyseisen toimen vaikutuksilta, tästä toimesta on voitava nostaa kumoamiskanne SEUT 263 artiklan nojalla (ks. vastaavasti tuomio 9.10.2001, Italia v. komissio, C-400/99, EU:C:2001:528, 63 kohta; tuomio 13.10.2011, Deutsche Post ja Saksa v. komissio, C-463/10 P ja C-475/10 P, EU:C:2011:656, 56 kohta ja tuomio 3.6.2021, Unkari v. parlamentti, C-650/18, EU:C:2021:426, 48 kohta).
- 44 Nyt käsiteltävässä asiassa on korostettava, että – kuten unionin yleinen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen määräyksen 51 kohdassa ja kuten valittajat väittävät valituksessaan – riidanalaisista ilmoituksista aiheutui välitön vähennys valittajien eläkkeiden määrään huhtikuusta 2019 lähtien, eikä tämän vähennyksen soveltamista keskeytetty odotettaessa parlamentin toteuttaman menettelyn päättymistä.
- 45 Tästä seuraa, että riidanalaisilla ilmoituksilla oli sellaisinaan itsenäisiä oikeusvaikutuksia valittajien varallisuusasemaan.
- 46 Tällaisia vaikutuksia ei voida rinnastaa sellaisten toimien menettelyllisiin vaikutuksiin, joissa ilmaistaan Euroopan komission väliaikainen kanta, tai tällaisten toimien sellaisiin vaikutuksiin, joista on myönnetty, etteivät ne loukkaa asianomaisten henkilöiden etuja, ja jotka oikeuskäytännön mukaan eivät voi johtaa tällaisista toimista nostetun kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymiseen (ks. vastaavasti tuomio 11.11.1981, IBM v. komissio, 60/81, EU:C:1981:264, 17 ja 18 kohta).
- 47 Se unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen määräyksen 56 kohdassa korostama seikka, että riidanalaisista ilmoituksista ilmenee, että parlamentti olisi perinyt tammi–maaliskuulta 2019 saatuja summia takaisin vain, jos valittajat eivät olisi toimittaneet huomautuksia 30 päivän kuluessa kyseisten ilmoitusten vastaanotosta, ei ole omiaan kyseenalaistamaan mainituilla ilmoituksilla olleiden oikeusvaikutusten välittömyyttä.
- 48 Lisäksi on niin, että vaikka riidanalaisien ilmoitusten mukaan parlamentti hyväksyisi lopullisen kannan valittajien esittämät huomautukset saatuaan, on riidatonta, ettei tällaisen kannan hyväksymiselle ollut asetettu mitään määräaikaa.
- 49 Riidanalaisien ilmoitusten itsenäiset oikeusvaikutukset saattoivat näin ollen jatkaa potentiaalisesti pitkän ajanjakson ajan, jonka päättymistä ei lähtökohtaisesti määritelty.

- 50 Valituksenalaisesta määräyksestä ja parlamentin toimittamista tiedoista ilmenee sitä paitsi, että yhden valittajan osalta parlamentti otti lopullisesti kantaa vasta kahdeksan kuukautta sen jälkeen, kun hän oli saanut itseään koskeneen ilmoituksen.
- 51 On siis katsottava, että koska eläkkeen määrän pysyvällä vähennyksellä voi olla potentiaalisesti peruuttamattomia seurauksia asianomaisen henkilön tilanteelle, valittajilla oli oltava mahdollisuus hakea tehokkaasti muutosta riidanalaisiin ilmoituksiin ja siten estää eläkkeensä vähennys (ks. analogisesti tuomio 30.6.1992, Italia v. komissio, C-47/91, EU:C:1992:284, 28 kohta ja tuomio 9.10.2001, Italia v. komissio, C-400/99, EU:C:2001:528, 63 kohta).
- 52 Tästä seuraa, että kumoamiskanteen nostaminen lopullisista päätöksistä, jotka parlamentti tekisi valittajien huomautukset saatuaan, ei ollut omiaan takaamaan valittajille tehokasta oikeussuojaa.
- 53 Myöskään se mahdollisuus, joka asianomaisilla henkilöillä olisi, jos parlamentti ei vastaisi heidän esittämiinsä huomautuksiin, nostaa tätä vastaan laiminlyöntikanne, ei ole omiaan takaamaan heille tehokasta oikeussuojaa.
- 54 Parlamentilla on kyllä velvollisuus vastata tällaisiin huomautuksiin kohtuullisessa ajassa (ks. vastaavasti tuomio 28.2.2013, tuomion Arango Jaramillo ym. v. EIP uudelleen käsittely, C-334/12 RX-II, EU:C:2013:134, 28 kohta), joten asianomaisilla henkilöillä on oikeus nostaa laiminlyöntikanne, jos kyseinen toimielin ei noudata mainittua velvollisuutta.
- 55 Lisäksi unionin tuomioistuin on jo katsonut, että mahdollisuus nostaa tällainen laiminlyöntikanne voi riittää sulkemaan pois sen, että komission toimimattomuus jatkuisi sen toteutettua jonkin toimenpiteen menettelyn kuluessa (ks. vastaavasti tuomio 18.3.1997, Guérin automobiles v. komissio, C-282/95 P, EU:C:1997:159, 38 kohta).
- 56 Nämä näkökohdat eivät kuitenkaan voi olla ratkaisevia nyt käsiteltävässä asiassa, koska yhtäältä parlamenttia vastaan nostettava laiminlyöntikanne ei voisi kyseenalaistaa riidanalaisten ilmoitusten itsenäisiä oikeusvaikutuksia ja toisaalta tällaisen kanteen ja sitten mahdollisen kumoamiskanteen tutkimiseen tarvittava aika olisi kohtuuton asiayhteydessä, jossa luonnollisille henkilöille maksettavien eläkkeiden määrä vähenee kyseisten ilmoitusten välittömänä seurauksena.
- 57 Edellä esitetyn perusteella unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan valituksenalaisen määräyksen 57 kohdassa, että riidanalaisten ilmoitusten väliaikaisuus mahdollisesti näkemyksen, jonka mukaan nämä ilmoitukset eivät olleet asianomaisille vastaisia toimia eivätkä ne siis voineet olla SEUT 263 artiklaan perustuvan kumoamiskanteen kohteena.
- 58 Niinpä ensimmäinen valitusperuste on hyväksyttävä ja valituksenalainen määräys on kumottava siltä osin kuin siinä on jätetty tutkimatta valittajien vaatimus riidanalaisten ilmoitusten kumoamisesta.
- 59 Tästä seuraa myös, että valituksenalainen määräys on kumottava siltä osin kuin siinä on jätetty tutkimatta valittajien vaatimus tämän tuomion 8 kohdassa mainituissa kirjeissä ilmaistujen päätösten kumoamisesta, koska tämän vaatimuksen tutkimatta jättäminen perustuu yksinomaan siihen, ettei valittajien vaatimus riidanalaisten ilmoitusten kumoamisesta täyttänyt tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä.

- 60 Näin ollen toista ja kolmatta valitusperustetta ei ole tarpeen tutkia, koska ne eivät missään tapauksessa voi johtaa valituksenalaisen määräyksen laajempaan kumoamiseen.

Kanteet unionin yleisessä tuomioistuimessa

- 61 Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätään, että jos unionin tuomioistuin kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisun, se voi joko itse ratkaista asian lopullisesti, jos asia on ratkaisukelpoinen, tai palauttaa asian unionin yleisen tuomioistuimen ratkaistavaksi.
- 62 Ensinnäkin on todettava, että koska parlamentti on unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämässään kanteiden tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumista koskevissa väitteissään katsonut ainoastaan, että valittajien nostamat kumoamiskanteet eivät täyttäneet tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä, koska riidanalaiset ilmoitukset olivat valmistelevia toimia, nämä väitteet on tämän tuomion 41–57 kohdassa esitetyistä syistä hylättävä.
- 63 Toiseksi on katsottava, että koska unionin yleisen tuomioistuimen esittämät arviot koskivat yksinomaan kanteiden tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymistä ja koska se jätti nämä kanteet niiden tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvän puuttumisen perusteella tutkimatta aloittamatta suullista käsittelyä, unionin tuomioistuimella ei ole tiedossaan niitä seikkoja, jotka ovat tarpeen lopullisen ratkaisun antamiseksi kyseisistä kanteista.
- 64 Asiat on siis palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta tämä lausuu valittajien vaatimuksista, jotka koskevat riidanalaisten ilmoitusten ja tämän tuomion 8 kohdassa mainituissa kirjeissä ilmaistujen päätösten kumoamista.

Oikeudenkäyntikulut

- 65 Koska asiat palautetaan unionin yleiseen tuomioistuimeen, oikeudenkäyntikuluista on päätettävä myöhemmin.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Unionin yleisen tuomioistuimen 3.7.2020 antama määräys Tognoli ym. vastaan parlamentti (T-395/19, T-396/19, T-405/19, T-408/19, T-419/19, T-423/19, T-424/19, T-428/19, T-433/19, T-437/19, T-443/19, T-455/19, T-458/19–T-462/19, T-464/19, T-469/19 ja T-477/19, ei julkaistu, EU:T:2020:302) kumotaan siltä osin kuin siinä on jätetty tutkimatta vaatimukset, jotka Carlo Tognoli ym. ovat esittäneet, Euroopan parlamentin varainhoidon pääosaston alaisen, parlamentin jäsenten palkkioista ja sosiaaliturvaoikeuksista vastaavan yksikön päällikön 11.4.2019 laatimien sellaisten ilmoitusten kumoamisesta, jotka koskevat niiden eläkkeiden määrän mukauttamista, joita valittajat saavat Ufficio di Presidenza della Camera dei deputatin (parlamentin edustajainhuoneen puhemiehistö, Italia) päätöksen nro 14/2018 tultua voimaan 1.1.2019 ja Euroopan parlamentin tehtyä 20.6.2019 (asia T-396/19), 8.7.2019 (asiat T-405/19, T-408/19, T-443/19 ja T-464/19), 15.7.2019 (asiat T-419/19, T-433/19, T-455/19, T-458/19–T-462/19, T-469/19 ja T-477/19) ja 23.7.2019 (asiat T-395/19, T-423/19, T-424/19 ja T-428/19) päivätyissä kirjeissä ilmaistut päätökset.**

- 2) Euroopan parlamentin unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämät väitteet kanteiden tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumisesta hylätään.**
- 3) Asiat palautetaan unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta tämä lausuu mainittujen ilmoitusten ja päätösten kumoamista koskevista vaatimuksista, jotka Carlo Tognoli ym. ovat esittäneet.**
- 4) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.**

Allekirjoitukset